DÜNYAYI DURDURAN KIZ

Süper Zihin Operasyonu

Selcen Yüksel Arvas

Çizer: Ece Zeber

TİMAŞ ÇOCUK

- 1 -
GÖSTERİDE FİYASKO

Bugün büyük gün!

"Çiğdeeeeem! Hazır mısın?"

"HAZIRIM ANNEEE!!

"EDDEEE EDDEE!"

Anlaşılan Yaman da hazır. Yaman bizim okula gelmeyi çok sever. Gün boyunca kucaktan kucağa geziyor. Okuldaki herkes ona bayılıyor. Ben de bayılıyorum tabii.

"Haniymiş benim bebek kardeşim, haniymiş!"

"EDDEEE EDDEE!"

"Hadi artık kızım, bırak oyalanmayı. Geç kalacağız."

Evet, geç kalmamalıyız! Dediğim gibi bugün büyük gün. Okulda yerli malı haftası yapacağız.

"Her şeyini aldın mı?"

"ALDIM ANNE!"

"Kostümün nerede?"

"Çantamda!"

Öhöm... Annem tabii ki de kahraman kostümümden söz etmiyor. Ondan haberi bile yok. Sorduğu şey muz kostümüm. Yerli malı gösterisi sırasında Anamur'un muzu olacağım da! Kostümümü dün gece annem keçeden dikti. Fena iş çıkarmadı doğrusu.

"Haydi yürü artık! Geç kalacağız!"

Çantamı sırtıma taktım. Annem, Yaman'ı bebek arabasına koydu. Yerli malı eğlencesi için hazırladığı kısırı piknik sepetine yerleştirip koluna taktı. Okulun yolunu tuttuk.

Okula vardığımızda büyük günün büyük bir terslikle başladığını gördük. Bütün sınıf, velileriyle birlikte yemekhanenin kapısında bekliyordu. Öğretmenimiz sinirli sinirli telefon görüşmesi yapıyordu.

"Ne oldu?" diye sordu annem en yakındaki veliye.

"Ay sorma. Yemekhanenin anahtarı hizmetlide kalmış. O da gelmemiş. Kaldık böyle kapının önünde."

"E, TEK ANAHTAR MI VAR?"

"Öyleymiş. Filiz Hanım zor bela hizmetliye ulaştı. O da hastanedeymiş, bir veli gitti, adamı alacak, evine gidecekler, adam anahtarı verecek. Ölme eşeğim ölme. Kaldık böyle kapının önünde."

"AAAAAAA!"

Velilerin her birinin kafasından bir ses çıkıyordu:

"Adam da okula gelmeyecek günü bulmuş!"

"Bir okulda tek bir anahtar mı olur. Hayret bir şey!"

"Pastamın kreması eriyecek!"

"Offf ağaç olduk burada bekleye bekleye."

"E, başka zaman yapsak?"

Öğretmenimiz son noktayı koydu:

"Başka zaman yapamayız. Haftaya bayram tatili zaten. O kadar da hazırlandık. Başka yerde de yapamayız. Okulda bir tek burada sahne var. Yemekhaneyi iki saat kullanma hakkımız vardı. Sonra öteki sınıf gelecek. Ben velim ile konuştum. Yarım saate kadar gelecek anahtar. Artık hızlıca yapıp çıkacağız. İşi hızlandırmak için ço-

cuklar hemen burada giyinsin. Kapı açılır açılmaz gösteri başlayacak."

Koridorda bir patırtı koptu. Herkes kostümünü giymeye çalışıyordu. Kısa zamanda hepimiz hazırdık işte: **Amasya elması, İzmir üzümü, Ankara armudu, Bursa kestanesi, Malatya kayısısı...**

Koridorda itişip tepişme biraz daha devam etti. Derken anahtar geldi. Kapı açılır açılmaz yemekhaneye daldık.

Biz perdenin arkasında hazırlanırken birkaç veli masaları birleştirdi. Büyük bir ikram masası hazırladı. Her-

kes getirdiği yiyeceği oraya koyuyordu: Kısır, dolma, patates salatası, makarna salatası, kek, pasta, mercimekli köfte...

"GÖSTERİMİZ BAŞLAMAK ÜZERE, LÜTFEN HERKES YERLERİNE GEÇSİN. ÖTEKİ SINIF NEREDEYSE GELECEK. BİR AN ÖNCE BİTİRELİM ŞU İŞİ."

Herkes hazırdı işte. Başka bir terslik olmadan gösteri biter artık diye düşünüyordum. Meğer asıl olay yeni başlıyormuş!

- 2 -
TRAJEDİDE YENİ PERDE!

Perde hâlâ kapalıydı. Sahnenin arkasında öğretmenimiz bizi tekrar sıraya koydu. Yanımda Finike Portakalı Serkan vardı.

"Şişşşşt. Çocuklar lütfen sessiz olun. Gösteri sırasını unutmayın. Arkadaşlarınızı dinleyin. Haydi bakalım başlıyoruz."

Öğretmenimiz perdenin ön tarafına çıktı.

"ÇIIIIIIIIIIIIIIN!" diye tiz bir ses çıktı mikrofondan

ÇIIIIIIIIIN... ÇIIIIIIIIIIIIN... ÇIIIIIIIIIIIIN...

Herkes kulaklarını kapadı.

"Ses bir ki... Kıymetli velilerim, sevgili öğrencilerim... Tutum, Yatırım ve Türk Malları, yani kısaca Yerli Malı Haftası'nı kutlamak için hepiniz hoş geldiniz!"

ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK...

"İlk önce günün anlam ve önemini belirtmek üzere Orçun Kun'u sahneye davet ediyorum."

ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK...

Orçun heyecanla perdenin arasından çıkmaya çalıştı. Perde ayağına dolandı, tam sahneden aşağı yuvarlanıyordu ki öğretmenimiz onu havada yakaladı.

Orçun'a moral olsun diye öğretmenimiz bir alkış daha istedi.

ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK...

Orçun mikrofonu eline alıp konuşmasına, elindeki metni okumaya başladı:

"Değerli öğretmenim, sevgili arkadaşlarım, anneler, babalar...

Okul törenlerini hiç sevmediğimi söylemiş miydim? Arkadaşlarım bayılıyorlar. Hatta iki dersin birden kaynayacağını duyduklarında sevinçten göbek attılar ama açıkçası ben bu işleri hiç sevmiyorum.

KOSKOCA BİR HALK KAHRAMANI DÜNYAYI KURTARMAK YERİNE MUZ KOSTÜMÜYLE PERDE ARKASINDA BEKLİYOR!

Dram gibi dram! Bu kadar zamanda kim bilir ne olaylar çözer ne kahramanlıklar yapardım. Yazık, yazık, vallahi yazık şu boşa giden vaktime.

Orçun'dan sonra Yasemin "Tutumlu Çocuk" şiirini okumak için sahneye çıktı.

"Damla damla akan sudan,

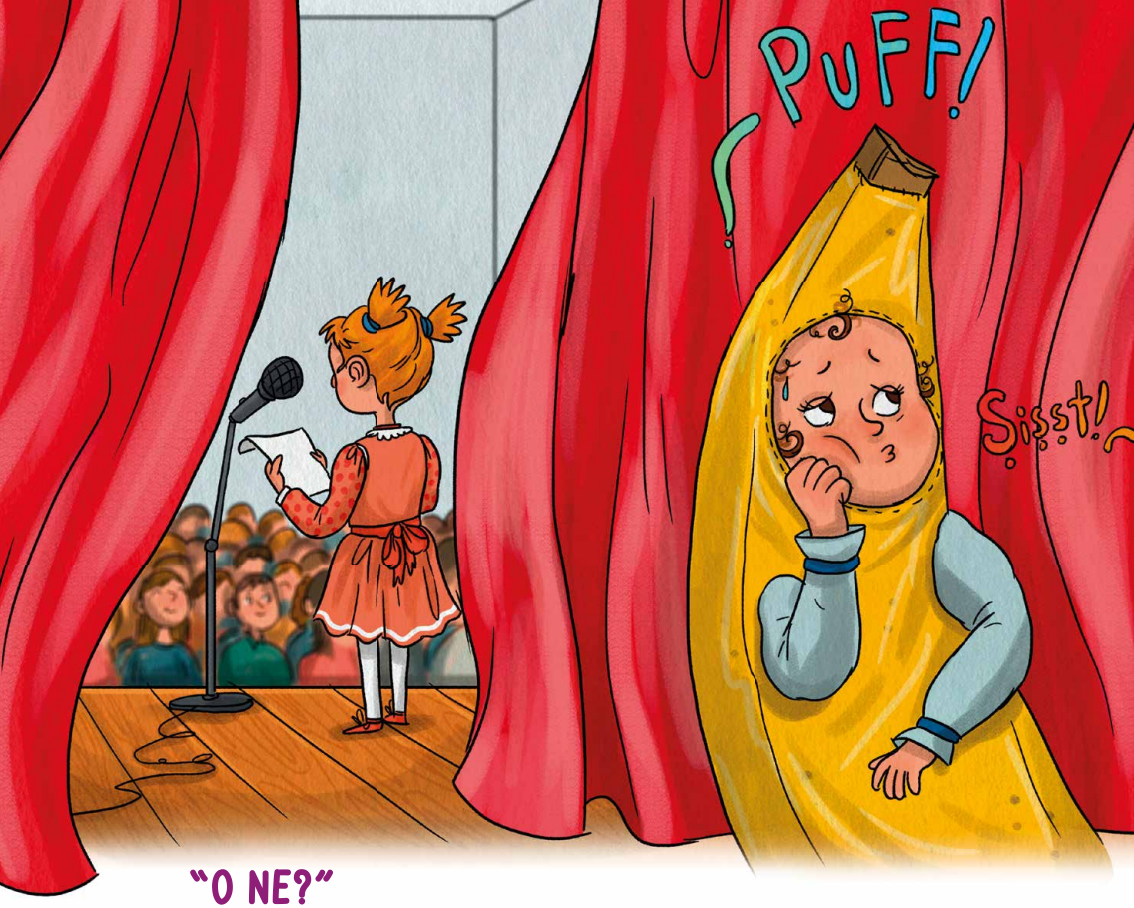
Koca göller dolup taşar…"

PUFFF!..

"Şişşt baksana!"

Finike Portakalı Serkan'dı bu. Gayri ihtiyari ona döndüm. Avucunu mini minnacık açmıştı. İçinde bir şey pırıl pırıl parlıyordu.

"ŞİŞŞŞT. ÖĞRETMEN DUYMASIN, SESSİZ OL."

"O NE?"

Serkan bana biraz daha sokuldu. Sahne arkası zaten epey karanlıktı. Yasemin de bangır bangır şiirini okuyordu. Kimsenin bizimle ilgilendiği yoktu.

Finike Portakalı Serkan avcunu biraz daha araladı. İçinde bal rengi, kocaman taşlı bir yüzük duruyordu.

"BU NE?"

Finike Portakalı Serkan sağa sola baktı. Kimsenin bakmadığından emin olunca, "ANNEMİN PAHA BİÇİLMEZ SARI ELMAS YÜZÜĞÜ!" dedi.

"Evet, annemin çeyiz sandığının dibinde saklıydı. Çok kıymetli bir şey."

"İyi de niye getirdin bunu okula? Annenin haberi var mı?"

"TABii Ki DE YOK ŞAŞKIN! BU YÜZÜK DÜNYALARCA PARA EDER. ANNEM DUYSA KAFAMI KIRAR.

Size göstermek için getirdim."

"iyi de niye?"

Finike Portakalı Serkan avucunu hızla kapatıp yüzüğü cebine koydu.

"Yerli malı haftası değil mi akıllım? Malımızı göstermek için getirdim."

Finike Portakalı Serkan düşündü. Mantıklı bir cevap bulamadı sanırım.

ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK...

Ay, Serkan böyle bir çocuk zaten. İşi gücü malını gösterip bize hava atmak. Geçen hafta okula gizlice tablet getirdi. Efendim, dayısı almışmış. Önceki hafta para getirdi. Efendim, dedesi vermişmiş. Ondan önceki hafta…

